

“ขอเสียงหน่อย”

“บันทึกเสียงการประชุม” ถือเป็นข้อมูลข่าวสารชนิดหนึ่ง หากจะใช้สิทธิขอข้อมูลบันทึกเสียง โดยอ้างกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการจะได้หรือไม่????

เทศบาลตำบลในจังหวัดแห่งหนึ่งจะก่อสร้างอาคารอเนกประสงค์มูลค่า ๗๐ ล้านบาท ภาคประชาชนในพื้นที่จึงเรียกร้องให้เปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ซึ่งหลังเปิดเวทีรับฟังความคิดเห็นแล้ว นาย ก. ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดว่าการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็นนั้นไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ขอให้จัดเวทีรับฟังความคิดเห็นอีกครั้ง จังหวัดจึงเชิญผู้ที่เกี่ยวข้องประชุมในลักษณะพูดคุยหารืออย่างไม่เป็นทางการเพื่อหาแนวทางแก้ไข และได้ส่งบันทึกสรุปผลการประชุมให้นาย ก. แต่นาย ก. เห็นว่าข้อความในสรุปผลการประชุมคลาดเคลื่อนไม่ตรงกับข้อเท็จจริงหลายประเด็น จึงมีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงรวมทั้งขอสำเนาทันทีการบันทึกเสียงการประชุมด้วย จังหวัดปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่าบันทึกเสียงการประชุมไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ นาย ก. จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาจากเอกสารและคำชี้แจงของทั้งสองฝ่ายได้ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ในการประชุมหาแนวทางแก้ไขปัญหาดำเนินการตามข้อร้องเรียนของนาย ก. นั้นเจ้าหน้าที่ได้ใช้เครื่องบันทึกเสียงส่วนตัวบันทึกเสียงการประชุมไว้เองเพื่อสะดวกในการจัดทำบันทึกสรุปผลการประชุมรายงานต่อผู้ว่าราชการจังหวัด

เรื่องนี้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ...” การควบคุมดูแลนั้นหมายความรวมถึงการเก็บรักษาตลอดจนการทำลายข้อมูลข่าวสารด้วย หากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการแล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐจะทำลายข้อมูลข่าวสารนั้นโดยผลการไม่ได้ ต้องดำเนินการตามระเบียบงานสารบรรณ จากข้อเท็จจริงข้างต้นคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ พิจารณาเห็นว่า จังหวัดไม่ได้มีข้อกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องบันทึกเสียงการประชุมไว้เป็นหลักฐาน แต่เป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการบันทึกเสียงเพื่อใช้ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของตน ทั้งยังสามารถทำลายข้อมูลดังกล่าวได้เมื่อเห็นว่าไม่มีความจำเป็นการบันทึกเสียงการประชุมโดยเครื่องบันทึกเสียงซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของเจ้าหน้าที่จึงเป็นเพียงวิธีการปฏิบัติงานอย่างหนึ่ง ดังนั้น บันทึกเสียงการประชุมในกรณีนี้จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องพิจารณาว่าสมควรจะเปิดเผยข้อมูลได้หรือไม่ จึงมีมติให้ยกอุทธรณ์

การจะขอข้อมูลข่าวสารโดยใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จะต้องเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเท่านั้นค่ะ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการคำแนะนำเพิ่มเติมสามารถสอบถามได้ที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ตุลิต กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐ หรือ www.oic.go.th

